

CALEIDOSCOOP

landelijke vereniging voor mensen met een dissociatieve stoornis

Aan: De minister van Justitie en Veiligheid dr.mr.F.B.J. Grapperhaus en de minister van Rechtsbescherming drs. S. Dekker

Ministerie van Justitie en Veiligheid

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag

Datum: 30 maart 2021

Onderwerp:

Contact: Vanuit Caleidoscoop:

Evelyn Braun (evelyn@caleidoscoop.nl)

Stefanie Terpstra (stefanie@caleidoscoop.nl)

Beatrix Verhofstad (beatrix@caleidoscoop.nl)

Powered by Caleidoscoop
Stationsstraat 79-G
3811 MH Amersfoort

Opdracht

De opdracht die de minister aan de commissie onder voorzitterschap van hoogleraar Hendriks heeft gegeven luidt als volgt: *'Verzamel de beschikbare informatie omtrent het genoemde fenomeen van georganiseerd sadistisch misbruik van minderjarigen door gebruik te maken van zoveel mogelijk bronnen (inclusief slachtoffers, therapeuten, wetenschappelijke bronnen en deskundigen op dit specifieke terrein). Geef op basis van de bevindingen een advies aan de opsporing. Geef daarnaast op basis van de bevindingen een advies over het instellen van een meldpunt.'*

Inhoud van deze brief:

Dank voor de aanbeveling van onze brief aan de commissie Hendriks

Visie op dit onderzoek, uitgangspunten vanuit overlevers

Criminele netwerken. Niet specifiek geloof

Slachtoffers leven in zwaar onveilige omstandigheden. Vertrouwen en zorgvuldig contact en onze expertise nodig.

Geachte commissie Hendriks,

Gefeliciteerd met het ontvangen van dit ontzettend belangrijke complexe onderzoek. Wij zijn verheugd dat dit onderzoek er nu gaat komen en willen in deze brief uiteenzetten waarom onze expertise essentieel is om het onderzoek te kunnen laten slagen.

Deze mail schrijf ik vanuit 'parallelprocessen'. Dat betekent dat patronen die op klein niveau gebeuren, doorgetrokken kunnen worden naar meer maatschappelijk niveau. De manier van werken zoals wij als overlevenden van sadistisch misbruik ervaren hebben is een manier van werken van sadisten en daarmee door te trekken naar een groter maatschappelijk verband.criminele netwerk

We lezen dat het WODC het onderzoek naar sadistisch misbruik teruggeeft aan de tweede kamer omdat het onmogelijk is een dergelijk onderzoek op een stevig wetenschappelijke basis uit te voeren. Wij verbazen ons ten eerste over deze conclusie aangezien ons dit vooraf al helder was. Niet voor niets duikt dit onderwerp telkens weer op in de geschiedenis (TV Propaganda 4-3-21) en niet voor niets reageren mensen hier extreem op, want het is een van de meest extreme maatschappelijke onderwerpen die bestaan. Mijn eigen ervaring leerde hoe moeilijk, zelf onmogelijk het voor liefhebbende ouders is om dit van je eigen kind te geloven, laat staan te gaan onderzoeken. Hoe verschrikkelijker en beestachtiger is wat je mee moet maken, hoe minder je omgeving je gelooft en des te meer je alleen komt te staan. Het in de materie duiken en ten volle ontdekken dat het echt bestaat in al zijn nare aspecten is misselijkmakend alleen al. Dus dat het opstarten en uitvoeren van dit onderzoek moeilijk is, dat beseffen wij maar al te goed. Te meer beschrijft dit ook de maatschappelijke noodzaak dit onderzoek dan ook daadwerkelijk wel aan te gaan.

Daarbij komt dan nog het moeilijkst te onderzoeken aspect: het betreft een criminele wereld die niet gehoord, gezien en geroken wil worden. Er zal veel ongemerkt, wel-bedoelend lijkend advies en hulp komen vanuit deze wereld zonder dat de uitvoerenden dit door hebben. Vanuit verstandig klinkend advies zullen ze zichzelf veilig stellen en de onmogelijkheden met vooral de risico's wanneer je een dergelijk moeilijk onderzoek aangaat kenbaar maken. Ook hierin spreek ik uit eigen ervaring. Mijn ouders hebben absoluut niet bewust meegewerkt aan het misbruik terwijl ze helaas onbewust de dader soms behoorlijk geholpen hebben. Deze kwestie is zo pijnlijk dat ik mijn ouders daar niet mee

heb kunnen confronteren. Dus juist mijn ouders, met de intentie ons veilig en liefdevol op te voeden, hebben ons dingen gezegd die bewezen dat ze het eens waren met de dader.

Maatschappelijk onderzoek doen naar sadistisch misbruik is je begeven in een slangenkuil van succesvolle intelligente en goed georganiseerde criminelen van wie je het minste verwacht dat zij dader zouden kunnen zijn. Mijn oom en zijn succesvolle zakenpartners waren gewoonweg niet de personen waarvan je enigszins kan vermoeden dat ze zo intens gemene dingen met kinderen kunnen doen.

Om dit onderzoek enigszins te kunnen uitvoeren is het besef essentieel dat dit bijna niet onafhankelijk te doen is. Er moet echt alles op alles gezet worden om het onderzoek zo onafhankelijk mogelijk op te stellen beseffende dat er altijd sprake van 'beïnvloeding' zal zijn. Het is in onze ogen zelfs nodig om eerst onderzoek te doen naar hoe dit onderzoek veilig en wetenschappelijk genoeg uitgevoerd kan worden. Daarbij zal gemikt moeten worden op practice based evidence. Van het WODC begrepen we dat ze op zoek zijn naar evidence based onderzoek. Maar om de praktijk van sadistisch kindermisbruik te onderzoeken zul je de bewijsvoering ook uit de praktijk moeten halen.

In Duitsland hebben ze een onderzoek gedaan waarin ze hulpverleners bevroegen naar hun ervaringen in de behandeling van kindermisbruik. Een dergelijk onderzoek zou zeker onderdeel moeten zijn van dit onderzoek naar sadistisch misbruik.

Het verbaast ons dat het WODC voor zover wij weten niet expliciet contact opgenomen heeft met overlevenden van sadistisch misbruik. Dit is essentieel in onze ogen om een onderzoek te kunnen ontwerpen dat zowel veilig genoeg is voor de slachtoffers als grondig genoeg om de excentriek creatieve werkwijzen van mensen die sadistisch misbruik uitvoeren te kunnen borgen. Het is noodzakelijk om de kennis van overlevenden te betrekken in de opzet van het onderzoek. Uiteindelijk is er maar één groep in Nederland waar dit onderzoek voor plaats vindt: de kindjes die sadistisch misbruikt worden. Gebruik dan ook in het ontwerpen van het onderzoek de ervaringen van de volwassenen die als kindje sadistisch misbruikt zijn. Wanneer wij vertrouwen hebben in de opzet van het onderzoek dan bestaat er een kans dat het ook echt zoden aan de dijk kan zetten.

Mevrouw Terpstra en 19 andere hulpverleners hebben reeds een brief gestuurd met goede tips om het onderzoek onafhankelijk te kunnen doen. Wij staan achter hun tips.

Beatrix Verhofstad-Swinkels
Belangenbehartiger Caleidoscoop

033-8200208 menukeuze 5